

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia powołanego w sprzeciwie:	The Stilton Cheese Makers Association	mającego na celu zakończenie postępowania spornego przed Izbą Odwoławczą, lecz zwykły wniosek o przedłużenie terminu;
Znak towarowy lub oznaczenie powołane w sprzeciwie:	Krajowy słowny znak towarowy STILTON; oznaczenia pochodzenia geograficznego WHITE STILTON CHEESE i BLUE STILTON CHEESE	— stwierdzenie nieważności decyzji drugiej Izby Odwoławczej urzędu z dnia 20 września 2004 r. w sprawie R 982/2002-2 i odesłanie sprawy przed Izbę Odwoławczą;
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Sprzeciw przyjęty dla klas 29 i 30	— obciążenie Urzędu kosztami postępowania.
Decyzja Izba Odwoławczej:	Izba Odwoławcza uznała, że po modyfikacji opisu towarów objętych wnioskiem zgodnie ze wspólnym pismem stron z dnia 4 czerwca 2004 r. sprzeciw został cofnięty i postępowanie w związku z tym zakończone. Jedyną kwestią do rozstrzygnięcia pozostał zdaniem Izby podział kosztów i Izba postanowiła, że każda ze stron poniesie swoje własne opłaty urzędowe i koszty postępowania.	Zarzuty i główne argumenty
Podnoszone zarzuty:	Na poparcie skargi skarżąca podnosi, że pismo z dnia 4 czerwca 2004 r. zawierało jedynie wniosek o zawieszenie postępowania, by umożliwić stronom rozstrzygnięcie między nimi kwestii, jakie towary poza nabiałem i serami z klasy 29 należy wykreślić z wniosku, aby mogło dojść do cofnięcia sprzeciwu. Izba Odwoławcza popełniła zdaniem skarżącej błąd, uznając, że skarżąca poprzez przyłączenie się do wniosku o zawieszenie postępowania zgodziła się z żądaniami wnoszącego sprzeciw.	Wnioskodawca wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca
		Wspólnotowy znak towarowy: Znak słowny GERONIMO STILTON dla towarów lub usług objętych klasą 16 (książki itp.), 25 (odzież itp.), 28 (zabawki itp.), 29 (mięso itp.), 30 (ciasto itp.) i 41 (nauczanie itp.) – wniosek nr 1 345 503

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2004 r. przez Elisabeth Dami przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-467/04)

(2005/C 69/36)

(Język skargi: francuski)

Do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot europejskich wpłynęła w dniu 19 listopada 2004 r. skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) wniesiona przez Elisabeth Dami, zamieszkałą w Mediolanie (Włochy) reprezentowaną przez adwokatów Paolo Guido Beduschiego i Silvię Giudici.

The Stilton Cheese Makers Association była również stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

— ustalenie, że pismo z dnia 4 czerwca 2004 r. adresowane do Urzędu i podpisane wspólnie nie stanowi oświadczenia

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia powołanego w sprzeciwie: The Stilton Cheese Makers Association

Znak towarowy lub oznaczenie powołane w sprzeciwie: Krajowy słowny znak towarowy STILTON; oznaczenia pochodzenia geograficznego WHITE STILTON CHEESE i BLUE STILTON CHEESE

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Sprzeciw przyjęty dla klas 29 i 30

Decyzja Izba Odwoławczej:

Izba Odwoławcza uznała, że po modyfikacji opisu towarów objętych wnioskiem zgodnie ze wspólnym pismem stron z dnia 4 czerwca 2004 r. sprzeciw został cofnięty i postępowanie w związku z tym zakończone. Jedyną kwestią do rozstrzygnięcia pozostał zdaniem Izby podział kosztów i Izba postanowiła, że każda ze stron poniesie swoje własne opłaty urzędowe i koszty postępowania.

Podnoszone zarzuty:

Zarzuty są identyczne jak w skardze w sprawie T-466/04, wniesionej przez tę samą skarżącą.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2004 r. przez Bouygues SA i Bouygues Télécom przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-475/04)

(2005/C 69/37)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 24 listopada 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Bouygues SA z siedzibą w Paryżu i Bouygues Télécom z siedzibą w Boulogne-Billancourt (Francja) reprezentowanych przez adwokatów Louisa Vogela, Josepha Vogela, Bernarda Amory'ego, Alexandra Verheydena, François'a Sureau'a i Diediera Teophila przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2004)2647 z dnia 20 lipca 2004 r. – Pomoc państwa – Francja dotyczącej zmiany opłat należnych od Orange i SFR z tytułu udzielenia koncesji na Universal Mobile Telecommunication System (UMTS);
2. obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji nr C(2004)2647 fin z dnia 20 lipca 2004 r., stwierdzającej brak pomocy ze strony państwa francuskiego na rzecz Orange France i SFR w związku ze zmniejszeniem a posteriori opłat w wysokości 4,995 miliardów euro, które każdy z operatorów był zobowiązany uiścić na rzecz państwa francuskiego z tytułu udzielenia im w dniu 18 lipca 2001 r. koncesji na Universal Mobile Telecommunication System (UMTS). Poprzez wydanie tej decyzji został oddalony wniosek o stwierdzenie naruszenia reguł konkurencji złożony przez skarżące spółki.

W tym względzie należy przypomnieć, że rząd francuski ogłosił dwa przetargi dla podmiotów pragnących uzyskać koncesję na UMTS. Pierwszy, w którym udział brały Orange France i SFR, został ogłoszony w sierpniu 2000 r. Wysokość opłaty za każdą z koncesji została ustalona na kwotę 4,995 miliardów euro. Bouygues Télécom zdecydował się nie wziąć udziału w przetargu ze względu na ustaloną wysokość opłaty. W ramach drugiego przetargu wysokość opłaty została pomniejszona do kwoty 619 milionów euro. W wyniku drugiego przetargu Bouygues Télécom uzyskał koncesję na UMTS. Jednakże rząd francuski zdecydował się w międzyczasie wyrównać z mocą wsteczną wysokość opłat przewidzianych w ramach pierwszego przetargu do wysokości opłat przewidzianych w drugim przetargu.

Na poparcie swoich zarzutów skarżące podnoszą przede wszystkim naruszenie art. 87 Traktatu. W tym względzie twierdzą one, że:

- Opłaty na rzecz Skarbu Państwa stanowią dochody publiczne i państwo francuskie zmieniając z mocą wsteczną kwotę opłat, do których uiszczenia zobowiązane są Orange i SFR, zrezygnowała z dochodzenia bezspornej, wymagalnej i określonej wierzytelności.
- Opierając się na twierdzeniu, że zaskarżona decyzja usprawiedliwiona jest zasadą niedyskryminacji, Komisja uniknęła w niniejszym przypadku rozpoznania istoty sprawy. W tym względzie okazuje się w szczególności, że wskutek decyzji rządu francuskiego Orange i SFR mogły odnieść tymczasową korzyść polegającą na możliwości wcześniejszego zaistnienia na rynku UMTS, mając gwarancję, że kwota ich opłat z tytułu koncesji na UMTS zostanie obniżona do poziomu wymaganego w ramach drugiego przetargu, mimo iż w toku pierwszego przetargu żadne rozwiązanie tego typu nie zostało przewidziane.
- Omawiana decyzja w sposób rzeczywisty zakłóciła konkurencję umożliwiając Orange i SFR, operatorom już wcześniej posiadającym silną pozycję na francuskim rynku telefonii komórkowej, na umocnienie swojej pozycji na tworzącym się rynku UMTS i w konsekwencji na ograniczenie dostępu konkurentów do tego rynku.